

Lo Somrient

AMOROSAS DE ADIVINA

DIARI CATALANISTA D'AVISOS Y NOTICIAS

PUNTS DE SUSCRIPCIO

A la Administració de aquest diari, en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.

A Barcelona: Kiosco del Sol Rambla de les Flors.

No's retornarà els originals encara que no's publicin.

REUS, Dissape 11 de Juliol de 1903.

ANY XVIII

NUM. 4.613

Redacció y Administració: Arrabal baix Jesús, 4.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Ptas. 1.25

Reus, un mes.

En províncies, trimestre.

Extranger y Ultramar.

Anuncis, a preus convencionals.

PASTILLAS SERRA: Son las mellors pera curar la **TOS** y totas las malalties del aparato respiratori, porque modifigan las mucosas, facilitan la expectoració y fan desapareixe en un sol dia la opressió del pit y l' ofech.

Se poden pendre sense cap perill —perque no contenen opi ni morfina. En venen á casa del autor, FARMACIA SERRA, Arrabal de Santa Ana núm. 80, devant del nou casal del Banch d'Espanya y FARMACIA NOVA de don Napoleón Batalla, ex-Portal de Jesús.

COLONIA ESCOLAR Y ESCOLA PRACTICA DE COMERS

DEL "COLEGI MODEL"

A Sant Feliu de Llobregat (Barcelona), situat en una gran extensió agrícola, jardí pati de recreo, gimnasia, higiene

Ademés de la primera ensenyansa pura y sens llibres de text, es notori que s' ensenya lo Frances, Inglès, Italià, Alemany, Llatí, Música, Dibuix y Caligrafia. — La Teneduría, Banca, Càlcul mercantil, Economia política, Estadística y demés assignaturas de la carrera de Petit Mercantil, estan baix programes oficials. Titul de Tenedor de llibres (franch) propietat de la casa y certificat al acabar los estudis.

Queda obert desde el primer de Juny un Curs de preparació per a l' ingress a la Escola superior de Comers y Bachillerat.

ÚNICA PENSIÓ 45 PESSETAS AL MES

APAGO PER TRIMESTRES ANTICIPATS. — NO 'S FAN VAGAS

Pera informes, prospectes y detalls a la Direcció

Sempre y á totes horas poden visitarse las dependencias del "Colegi"

LLIBRERIA DE TOST GERMANS

ARRABAL JESUS BAIXA

ULTIMAS NOVETATS LITERARIES !!

BIBLIOTECA POPULAR DE "L' AVENÇ" A 50 CENTIMS VOLUM

Obras de Guimerá, Rosiñel, Oller, Verdaguer, Iglesias, Gener, Massó y Torrells, Català, Bassegoda, Colomer, Almirall, Riquer, Mestres y demés autors tant catalans com castellans y extrangers. Tomos de las Bibliotecas Sanpere de València, Tasso, Maneci, Sopena, Lescano, Meliàs, Vida literaria, Ambos Mundos y demés que s' publican a Barcelona.

Periódics Catalans: Joventut, Catalunya, Cu-Cut, La Barretina, La Escuela, La Campana, La Tomasa y demés revistas y diaris que s' publican a Espanya.

EN LO TEATRO FORTUNY
ENTRADA LLIURE
PASMOSA LIQUIDACIÓ
totes les nits de 7 a 12.

NOTA: Los gèneros en general serán tres a setanta sens base y per lo que d'onguin se'n atjudicaran.

FONDA Y RESTAURANT D' EUROPA

DE

D. ANTON BARDOY

HABITACIONES Y SERVEYS INMILLORABLES

CARRER DE EN MEDIO, 1

CASTELLÓ DE LA PLANA

JOSEPH GRAU RABASCAL

METJE CIRURGIA

Ex-Alumne intern pensionat per oposició del Hospital de la Santa Creu de Barcelona.

Consulta de 11 a 1 y de 6 a 8

Teléfono número 120

Arrabal alta de Jesús número 20, bis, Zon.

REUS

La moda de París y lo senyor Dato

Compta Plutarch que l'gran orador Lysias, havent compost una defensa pera un seu client, vegé arribar a n' aquest lo dia abans del judici, ab la expressió del mes viu discontent impresa al rostre.

Mestre li digué —he après de cor lo vostre discurs, y la primera vegada m'ha entusiasmant, la segona m'ha deixat fred, y la tercera he trobat que no podia anar.

Lysias li respondé somrient:

—Oblideu que 's judges no mes l' han de sentir una vegada.

Aquest apòlech se presenta a l' esperit de qualsevol que llegeixi las declaracions pseudo-socialistes del senyor Dato al Congrés. Al públic que no mes l' escolta un cop y no demana res mes l' enlluernan. Al qui pensa una mica lo fan riure ó l' enfadar, puig tant hi ha en ellas d' afectat com de perillós.

Lo flamant sociòlech madrileny ha anunciat un projecte de pensions obreras pera la vellesa, y un diputat republicà l' ha felicitat. "De compare a compare" —deya Stendhal— los elegits són certificats de semblança". Deixén als dos augustos personatges desferse en saluds y cortesias com mandarins-xinos, y examinem, ja que no lo projecte de ley non-nat, los fanaments que pugui tenir. Y per cert que aquí no hauriam de fer mes que repetirnos, puig diferentas vegades ha parlat La Veu de assegurances obreras, demonstrantne sos perills y desastrosos efectes a Alemania y Australia, com sa refusada adopció a Suissa y la Gran Bretanya. Pero 's nostres homes d'Estat, monàrquichs ó republicans, cortesans ó lemagogos, no lleigeixen perque tenen altra feina, com la de reconciliar al matrimoni Blasco-Soriano ó escotlar les graciosas sortil·les den Romero. Toruém, doncis, a instruir-los explicantlos lo que soa a Europa las pen-

sions obreras contra la vellesa. Justament Frausa acaba de votar una Ley y no cal anar mes lluny a buscar model.

La ley francesa no's limita sols als obrers vells sinó també als invalids y incurables, y la doctrina en que s' inspira lo projecte es la de moda, la solidaritat social. Doctrina y ley han fet fortuna en la conciencia parlamentaria, y tan gran ha sigut l' enamorament de la Cambra, que l' vot s' ha pronunciat sense consultar a la Comissió de Presupostos tant sols. Això aquells podes trobar-se ab una sobrecàrrega de 200 millions de franchs a l' any, sense discussió previa. "Armonies constitucionals," diria Bastiat. "Psicologia socialista," dirà un observador imparcial. Y adverteixis que la ley francesa no segueix los passos de la alemana demanant certs sacrificis al interessat, mitjançant la retenció d'una part del jornal durant cert temps; res d'això, la ley francesa ho dona tot y no exigeix res.

Los vells pobres y los malats denent esser socorreguts, y l' Estat, junt ab lo Departament y lo Municipi, es lo mes indicat pera ferho. Com precedents del cas s' invocan: una ley danesa de 1891 y una altra belga de 1900. Advertim de pas què aquestas dues nacions petitas, neutrals y sense grans gastos, no corren grave perill ab aqueixas innovacions. Pot compararhi Fransa ab son enorme deute (1), sos gastos colossals y lo seu paper militant a Europa? Diguém de pas que, tant la ley danesa com la belga difereixen de la francesa, la segona sobre tot, que cedeix una part considerable a las Societats de Socors mütans y a la Benèficacia privada, a las assegurances. Signi com vulgui, los gastos a Dinamarca han ascendit a 7 millions de franchs per 2.500.000 habitants y a Bèlgica 12.000.000 franchs l' any 1901. Seguint la mateixa proporció, Fransa gastaria 110 millions de franchs ab lo sistema danès y 72 millions de franchs ab lo belga.

Es curiós notar la hipocrisia de la ley francesa en sa part exposativa, que sols suposa gastos mínims quan en realitat aquells foran exorbitants. L' art de primer, deciara: "Tot francés que compiti 70 anys, o bé estiga atacat de ràcres ó de malalties incurables, farà d' estat de guanyar-se la vida, té dret a l' assistència." Ara bé, determinar la

(1) França té 88 mil millions de franchs de deute, quan Inglaterra sols ne té 19 mil millions y Alemanya 16 mil millions.

edat no es difícil, però, y la invalidesa? Deixant apart aquesta última consideració, ja de si important, y continuant l'examen del text legal, veurem que aquet suposa un número de 600.000 assistits, lo que fan necessari un crèdit de 165.000.000 francs l'any, sens comptar los gastos d'erecció y conservació d'hospitals, assilos, etc... Això es molt objectable, no sols per semblar exigüa la cantitat de 275 francs anyals per assilat ó assistit, sinó perque lo número d'aquells, previst pels documents oficials, es potser molt inferior a la realitat. Sobre lo difficult que es saber lo número de septuageneris de França (y en Dato, més socialista que els mateixos d'Australia (1), baixa la edat fins a 60 anys), s'hi deu afegir lo que ho resulta averiguar quants n'hi hí, entre aquells, d'indigents. Tinguem en compte que, tant de vells com de malalts y invàlids pera socorrer, cada any n'hi haurá més, no sols perque las reclamacions sempre tardan a efectuarse en semblants lleys, sino pels hàbits d'imprevisió y de tant se m'en dona que aquells favoriran.

La estadística oficial francesa es tan arbitraria, que no sols admets pochs septuageneris, sino que suposa que els invàlids hi estaran en relació d'un a quatre. Pera comprender lo absurd d'així suposat, no hi ha més que consultar las estadísticas alemanas (y no hi ha tants vells com a França, per haver sigut superior aquesta última en població fins a 1860) que acusen lo triple de incurables y de xacrosos que de septuageneris indigents. Així, a Alemania se socoren avuy 179.000 vells y 486.000 invàlids. Suposant que a França sols hi existís la meitat de septuageneris, y admeten lo triple de incurables, l'Estat deuria sufragar 180.000 rendas anyals.

Si seguim las evaluations del Institut del Treball, ens trobem que l'Estat den invertir en aquestas obras 28 milions, repartintse lo que queda fins als 165 projectats, entre la localitat y lo departament. No cal dir quin aixafament de la hisenda comunal no representa aquet pés, majorment quan la supressió dels Consums priva als presupostos municipals de la seva elasticitat. Los inmobles de tota mena, que ja sofreixen avuy un nivell d'impostos, acabarán de pagar la festa. !Y que els gastos no son eludibles ni mitjables! Algú havia proposat que s'pogués socorrer ab productes y la Cambra ho ha refusat. Lo pago s'farà mensualment y en metàllich baix petició de l'interessat, y previ acort del Consell municipal, ab aprovació del Consell general. Las quotes oscilarán de 10 francs (tipus mínim) a 30 francs mensuals (tipus màxim). Si lo reclamant posseeix una pensió que ell s'hagi guanyat, independent del seu treball y que excedeixi de 60 francs, se li descomptará proporcionalment la renda oficial que percebeix per la ley de segurs.

Les dues son les consecuències més inmediates del projecte Primera. Que serà una arma electoral, Segona. Que donarà un cop potser fatal a las Societats de Socors mútuos. Lo primer s'explica, al venire que las comissions locals de las pensions obreras, estan dominadas per gent política, alcalde, jutge, municipal, conseller general, prefecta, etc... Lo últim, perquè s'ensopirà l'espiritu de provisió, y quan menys, ningú s'cuidarà d'assegurar-se en qualsevol Societat una renda superior a 60 francs.

Avuy dia, tots los pensadors de la República Francesa veden la pena y disgust aquesta invasió creixent de la burocracia que tamenassa convertir lo poble en un agregat de funcionaris y de assilats. ¿Què diréni d'Espanya, abont desgraciadament la mendicitat y la empleomania forman avuy en moltes regions la llei de la existencia? Es curiós exercitar al progrés a un poble, ja de si fatalista y negligent, fent lluir sempre a sos ulls badochs lo miratge del manà gubernatiu! Però, di importants d'això al senyor Dato, si converteix en ministerials als obrers socialistas?

(1) Per rahons econòmiques, la edat mínima del retiro s'ha fixat a 65 anys a Nova Zelàndia. (1) aquesta y en moltos llocs s'ha obert un sistema de pensiones que no es poden aguantar a sor cap al sistema social.

edat no es difícil, però, y la invalidesa? Deixant apart aquesta última consideració, ja de si important, y continuant l'examen del text legal, veurem que aquet suposa un número de 600.000 assistits, lo que fan necessari un crèdit de 165.000.000 francs l'any, sens comptar los gastos d'erecció y conservació d'hospitals, assilos, etc... Això es molt objectable, no sols per semblar exigüa la cantitat de 275 francs anyals per assilat ó assistit, sinó perque lo número d'aquells, previst pels documents oficials, es potser molt inferior a la realitat. Sobre lo difficult que es saber lo número de septuageneris de França (y en Dato, més socialista que els mateixos d'Australia (1), baixa la edat fins a 60 anys), s'hi deu afegir lo que ho resulta averiguar quants n'hi hí, entre aquells, d'indigents. Tinguem en compte que, tant de vells com de malalts y invàlids pera socorrer, cada any n'hi haurá més, no sols perque las reclamacions sempre tardan a efectuarse en semblants lleys, sino pels hàbits d'imprevisió y de tant se m'en dona que aquells favoriran.

La estadística oficial francesa es tan arbitraria, que no sols admets pochs septuageneris, sino que suposa que els invàlids hi estaran en relació d'un a quatre. Pera comprender lo absurd d'així suposat, no hi ha més que consultar las estadísticas alemanas (y no hi ha tants vells com a França, per haver sigut superior aquesta última en població fins a 1860) que acusen lo triple de incurables y de xacrosos que de septuageneris indigents. Així, a Alemania se socoren avuy 179.000 vells y 486.000 invàlids. Suposant que a França sols hi existís la meitat de septuageneris, y admeten lo triple de incurables, l'Estat deuria sufragar 180.000 rendas anyals.

Si seguim las evaluations del Institut del Treball, ens trobem que l'Estat den invertir en aquestas obras 28 milions, repartintse lo que queda fins als 165 projectats, entre la localitat y lo departament. No cal dir quin aixafament de la hisenda comunal no representa aquet pés, majorment quan la supressió dels Consums priva als presupostos municipals de la seva elasticitat. Los inmobles de tota mena, que ja sofreixen avuy un nivell d'impostos, acabarán de pagar la festa. !Y que els gastos no son eludibles ni mitjables! Algú havia proposat que s'pogués socorrer ab productes y la Cambra ho ha refusat. Lo pago s'farà mensualment y en metàllich baix petició de l'interessat, y previ acort del Consell municipal, ab aprovació del Consell general. Las quotes oscilarán de 10 francs (tipus mínim) a 30 francs mensuals (tipus màxim). Si lo reclamant posseeix una pensió que ell s'hagi guanyat, independent del seu treball y que excedeixi de 60 francs, se li descomptará proporcionalment la renda oficial que percebeix per la ley de segurs.

Les dues son les consecuències més inmediates del projecte Primera. Que serà una arma electoral, Segona. Que donarà un cop potser fatal a las Societats de Socors mútuos. Lo primer s'explica, al venire que las comissions locals de las pensions obreras, estan dominadas per gent política, alcalde, jutge, municipal, conseller general, prefecta, etc... Lo últim, perquè s'ensopirà l'espiritu de provisió, y quan menys, ningú s'cuidarà d'assegurar-se en qualsevol Societat una renda superior a 60 francs.

Avuy dia, tots los pensadors de la República Francesa veden la pena y disgust aquesta invasió creixent de la burocracia que tamenassa convertir lo poble en un agregat de funcionaris y de assilats. ¿Què diréni d'Espanya, abont desgraciadament la mendicitat y la empleomania forman avuy en moltes regions la llei de la existencia? Es curiós exercitar al progrés a un poble, ja de si fatalista y negligent, fent lluir sempre a sos ulls badochs lo miratge del manà gubernatiu! Però, di importants d'això al senyor Dato, si converteix en ministerials als obrers socialistas?

(1) Per rahons econòmiques, la edat mínima del retiro s'ha fixat a 65 anys a Nova Zelàndia. (1) aquesta y en moltos llocs s'ha obert un sistema de pensiones que no es poden aguantar a sor cap al sistema social.

edat no es difícil, però, y la invalidesa? Deixant apart aquesta última consideració, ja de si important, y continuant l'examen del text legal, veurem que aquet suposa un número de 600.000 assistits, lo que fan necessari un crèdit de 165.000.000 francs l'any, sens comptar los gastos d'erecció y conservació d'hospitals, assilos, etc... Això es molt objectable, no sols per semblar exigüa la cantitat de 275 francs anyals per assilat ó assistit, sinó perque lo número d'aquells, previst pels documents oficials, es potser molt inferior a la realitat. Sobre lo difficult que es saber lo número de septuageneris de França (y en Dato, més socialista que els mateixos d'Australia (1), baixa la edat fins a 60 anys), s'hi deu afegir lo que ho resulta averiguar quants n'hi hí, entre aquells, d'indigents. Tinguem en compte que, tant de vells com de malalts y invàlids pera socorrer, cada any n'hi haurá més, no sols perque las reclamacions sempre tardan a efectuarse en semblants lleys, sino pels hàbits d'imprevisió y de tant se m'en dona que aquells favoriran.

La estadística oficial francesa es tan arbitraria, que no sols admets pochs septuageneris, sino que suposa que els invàlids hi estaran en relació d'un a quatre. Pera comprender lo absurd d'així suposat, no hi ha més que consultar las estadísticas alemanas (y no hi ha tants vells com a França, per haver sigut superior aquesta última en població fins a 1860) que acusen lo triple de incurables y de xacrosos que de septuageneris indigents. Així, a Alemania se socoren avuy 179.000 vells y 486.000 invàlids. Suposant que a França sols hi existís la meitat de septuageneris, y admeten lo triple de incurables, l'Estat deuria sufragar 180.000 rendas anyals.

Si seguim las evaluations del Institut del Treball, ens trobem que l'Estat den invertir en aquestas obras 28 milions, repartintse lo que queda fins als 165 projectats, entre la localitat y lo departament. No cal dir quin aixafament de la hisenda comunal no representa aquet pés, majorment quan la supressió dels Consums priva als presupostos municipals de la seva elasticitat. Los inmobles de tota mena, que ja sofreixen avuy un nivell d'impostos, acabarán de pagar la festa. !Y que els gastos no son eludibles ni mitjables! Algú havia proposat que s'pogués socorrer ab productes y la Cambra ho ha refusat. Lo pago s'farà mensualment y en metàllich baix petició de l'interessat, y previ acort del Consell municipal, ab aprovació del Consell general. Las quotes oscilarán de 10 francs (tipus mínim) a 30 francs mensuals (tipus màxim). Si lo reclamant posseeix una pensió que ell s'hagi guanyat, independent del seu treball y que excedeixi de 60 francs, se li descomptará proporcionalment la renda oficial que percebeix per la ley de segurs.

Les dues son les consecuències més inmediates del projecte Primera. Que serà una arma electoral, Segona. Que donarà un cop potser fatal a las Societats de Socors mútuos. Lo primer s'explica, al venire que las comissions locals de las pensions obreras, estan dominadas per gent política, alcalde, jutge, municipal, conseller general, prefecta, etc... Lo últim, perquè s'ensopirà l'espiritu de provisió, y quan menys, ningú s'cuidarà d'assegurar-se en qualsevol Societat una renda superior a 60 francs.

Avuy dia, tots los pensadors de la República Francesa veden la pena y disgust aquesta invasió creixent de la burocracia que tamenassa convertir lo poble en un agregat de funcionaris y de assilats. ¿Què diréni d'Espanya, abont desgraciadament la mendicitat y la empleomania forman avuy en moltes regions la llei de la existencia? Es curiós exercitar al progrés a un poble, ja de si fatalista y negligent, fent lluir sempre a sos ulls badochs lo miratge del manà gubernatiu! Però, di importants d'això al senyor Dato, si converteix en ministerials als obrers socialistas?

(1) Per rahons econòmiques, la edat mínima del retiro s'ha fixat a 65 anys a Nova Zelàndia. (1) aquesta y en moltos llocs s'ha obert un sistema de pensiones que no es poden aguantar a sor cap al sistema social.

edat no es difícil, però, y la invalidesa? Deixant apart aquesta última consideració, ja de si importante, y continuant l'examen del text legal, veurem que aquet suposa un número de 600.000 assistits, lo que fan necessari un crèdit de 165.000.000 francs l'any, sens comptar los gastos d'erecció y conservació d'hospitals, assilos, etc... Això es molt objectable, no sols per semblar exigüa la cantitat de 275 francs anyals per assilat ó assistit, sinó perque lo número d'aquells, previst pels documents oficials, es potser molt inferior a la realitat. Sobre lo difficult que es saber lo número de septuageneris de França (y en Dato, més socialista que els mateixos d'Australia (1), baixa la edat fins a 60 anys), s'hi deu afegir lo que ho resulta averiguar quants n'hi hí, entre aquells, d'indigents. Tinguem en compte que, tant de vells com de malalts y invàlids pera socorrer, cada any n'hi haurá més, no sols perque las reclamacions sempre tardan a efectuarse en semblants lleys, sino pels hàbits d'imprevisió y de tant se m'en dona que aquells favoriran.

La estadística oficial francesa es tan arbitraria, que no sols admets pochs septuageneris, sino que suposa que els invàlids hi estaran en relació d'un a quatre. Pera comprender lo absurd d'així suposat, no hi ha més que consultar las estadísticas alemanas (y no hi ha tants vells com a França, per haver sigut superior aquesta última en població fins a 1860) que acusen lo triple de incurables y de xacrosos que de septuageneris indigents. Així, a Alemania se socoren avuy 179.000 vells y 486.000 invàlids. Suposant que a França sols hi existís la meitat de septuageneris, y admeten lo triple de incurables, l'Estat deuria sufragar 180.000 rendas anyals.

Si seguim las evaluations del Institut del Treball, ens trobem que l'Estat den invertir en aquestas obras 28 milions, repartintse lo que queda fins als 165 projectats, entre la localitat y lo departament. No cal dir quin aixafament de la hisenda comunal no representa aquet pés, majorment quan la supressió dels Consums priva als presupostos municipals de la seva elasticitat. Los inmobles de tota mena, que ja sofreixen avuy un nivell d'impostos, acabarán de pagar la festa. !Y que els gastos no son eludibles ni mitjables! Algú havia proposat que s'pogués socorrer ab productes y la Cambra ho ha refusat. Lo pago s'farà mensualment y en metàllich baix petició de l'interessat, y previ acort del Consell municipal, ab aprovació del Consell general. Las quotes oscilarán de 10 francs (tipus mínim) a 30 francs mensuals (tipus màxim). Si lo reclamant posseeix una pensió que ell s'hagi guanyat, independent del seu treball y que excedeixi de 60 francs, se li descomptará proporcionalment la renda oficial que percebeix per la ley de segurs.

Les dues son les consecuències més inmediates del projecte Primera. Que serà una arma electoral, Segona. Que donarà un cop potser fatal a las Societats de Socors mútuos. Lo primer s'explica, al venire que las comissions locals de las pensions obreras, estan dominadas per gent política, alcalde, jutge, municipal, conseller general, prefecta, etc... Lo últim, perquè s'ensopirà l'espiritu de provisió, y quan menys, ningú s'cuidarà d'assegurar-se en qualsevol Societat una renda superior a 60 francs.

Avuy dia, tots los pensadors de la República Francesa veden la pena y disgust aquesta invasió creixent de la burocracia que tamenassa convertir lo poble en un agregat de funcionaris y de assilats. ¿Què diréni d'Espanya, abont desgraciadament la mendicitat y la empleomania forman avuy en moltes regions la llei de la existencia? Es curiós exercitar al progrés a un poble, ja de si fatalista y negligent, fent lluir sempre a sos ulls badochs lo miratge del manà gubernatiu! Però, di importants d'això al senyor Dato, si converteix en ministerials als obrers socialistas?

(1) Per rahons econòmiques, la edat mínima del retiro s'ha fixat a 65 anys a Nova Zelàndia. (1) aquesta y en moltos llocs s'ha obert un sistema de pensiones que no es poden aguantar a sor cap al sistema social.

edat no es difícil, però, y la invalidesa? Deixant apart aquesta última consideració, ja de si importante, y continuant l'examen del text legal, veurem que aquet suposa un número de 600.000 assistits, lo que fan necessari un crèdit de 165.000.000 francs l'any, sens comptar los gastos d'erecció y conservació d'hospitals, assilos, etc... Això es molt objectable, no sols per semblar exigüa la cantitat de 275 francs anyals per assilat ó assistit, sinó perque lo número d'aquells, previst pels documents oficials, es potser molt inferior a la realitat. Sobre lo difficult que es saber lo número de septuageneris de França (y en Dato, més socialista que els mateixos d'Australia (1), baixa la edat fins a 60 anys), s'hi deu afegir lo que ho resulta averiguar quants n'hi hí, entre aquells, d'indigents. Tinguem en compte que, tant de vells com de malalts y invàlids pera socorrer, cada any n'hi haurá més, no sols perque las reclamacions sempre tardan a efectuarse en semblants lleys, sino pels hàbits d'imprevisió y de tant se m'en dona que aquells favoriran.

La estadística oficial francesa es tan arbitraria, que no sols admets pochs septuageneris, sino que suposa que els invàlids hi estaran en relació d'un a quatre. Pera comprender lo absurd d'així suposat, no hi ha més que consultar las estadísticas alemanas (y no hi ha tants vells com a França, per haver sigut superior aquesta última en població fins a 1860) que acusen lo triple de incurables y de xacrosos que de septuageneris indigents. Així, a Alemania se socoren avuy 179.000 vells y 486.000 invàlids. Suposant que a França sols hi existís la meitat de septuageneris, y admeten lo triple de incurables, l'Estat deuria sufragar 180.000 rendas anyals.

Si seguim las evaluations del Institut del Treball, ens trobem que l'Estat den invertir en aquestas obras 28 milions, repartintse lo que queda fins als 165 projectats, entre la localitat y lo departament. No cal dir quin aixafament de la hisenda comunal no representa aquet pés, majorment quan la supressió dels Consums priva als presupostos municipals de la seva elasticitat. Los inmobles de tota mena, que ja sofreixen avuy un nivell d'impostos, acabarán de pagar la festa. !Y que els gastos no son eludibles ni mitjables! Algú havia proposat que s'pogués socorrer ab productes y la Cambra ho ha refusat. Lo pago s'farà mensualment y en metàllich baix petició de l'interessat, y previ acort del Consell municipal, ab aprovació del Consell general. Las quotes oscilarán de 10 francs (tipus mínim) a 30 francs mensuals (tipus màxim). Si lo reclamant posseeix una pensió que ell s'hagi guanyat, independent del seu treball y que excedeixi de 60 francs, se li descomptará proporcionalment la renda oficial que percebeix per la ley de segurs.

Les dues son les consecuències més inmediates del projecte Primera. Que serà una arma electoral, Segona. Que donarà un cop potser fatal a las Societats de Socors mútuos. Lo primer s'explica, al venire que las comissions locals de las pensions obreras, estan dominadas per gent política, alcalde, jutge, municipal, conseller general, prefecta, etc... Lo últim, perquè s'ensopirà l'espiritu de provisió, y quan menys, ningú s'cuidarà d'assegurar-se en qualsevol Societat una renda superior a 60 francs.

Avuy dia, tots los pensadors de la República Francesa veden la pena y disgust aquesta invasió creixent de la burocracia que tamenassa convertir lo poble en un agregat de funcionaris y de assilats. ¿Què diréni d'Espanya, abont desgraciadament la mendicitat y la empleomania forman avuy en moltes regions la llei de la existencia? Es curiós exercitar al progrés a un poble, ja de si fatalista y negligent, fent lluir sempre a sos ulls badochs lo miratge del manà gubernatiu! Però, di importants d'això al senyor Dato, si converteix en ministerials als obrers socialistas?

(1) Per rahons econòmiques, la edat mínima del retiro s'ha fixat a 65 anys a Nova Zelàndia. (1) aquesta y en moltos llocs s'ha obert un sistema de pensiones que no es poden aguantar a sor cap al sistema social.

edat no es difícil, però, y la invalidesa? Deixant apart aquesta última consideració, ja de si importante, y continuant l'examen del text legal, veurem que aquet suposa un número de 600.000 assistits, lo que fan necessari un crèdit de 165.000.000 francs l'any, sens comptar los gastos d'erecció y conservació d'hospitals, assilos, etc... Això es molt objectable, no sols per semblar exigüa la cantitat de 275 francs anyals per assilat ó assistit, sinó perque lo número d'aquells, previst pels documents oficials, es potser molt inferior a la real

pública, ha obtingut l' aprobació del Govern y está classificada en lo Banc d' Espanya.

La comissió del Senat que enten ab la llei d' administració local emeterà la enmenda presentada per lo conde de Belascoin pera que s' confirmi en sos puestos als secretaris d' Ajuntament que portan sis anys d' elegits en sos carrechs.

Aquesta nit al gran Cafè del Teatro Circo tindrà lloc un gran concert de cant y piano, quin programa es lo següent:

"Sinfonia," Planas.
"El Diablo en el Poder," (Romana) Barbieri.

"La Traviata," (Aria) Verdi.
"La Tempestad," (Monolech) Chapí.

"Non è ver," (Romana) Mattei.
"Tannhäuser," (Coro) Wagner.

"Vals Fleur," Franceller,

No deix de ser curiós lo text del següent telegrama expedit a Valencia:

"S' ha rebut una carta escrita en italià, procedent de Barcelona, en la qual lo ladre que robà lo dissipate per la nit la cartera a don Francisco Peris Mancheta en la estació d' aquesta, incloen los documents que contenia.

En dita carta diu que no li envia lo diner robat, perque al carterista li fa molta falta."

L' Associació Euterpense de Coros de Clavé ha acordat fer la projectada expedició a Oviedo y Gijon en los primers dies del proper agost, ab objecte de pendre part en las festas que s' faràn en la primera de ditas ciutats.

Segons notícies de la prempsa asturiana, espera un entusiasta recibiment als obrers coristes.

Dona Angela Castellana Canals, que desempenya interinament l' Escola de pàrvuls de Perelló, ha sigut nomenada en propietat, en virtut de concurs únic, pera la de Peralba (Lleida).

També un virtut de concurs únic ha sigut nomenada en propietat pera la de Oden (Lleida) donya Concepció Sabaté Montanç, que en l' actualitat desempenya lo carrech de suplent de la Mestra de Dossigues.

Participém als nostres lectors qu' acaba de formar una nova banda-orquestra baix lo titol de "La Moderna," en la que forman part un bon número de professors del Teatre, qual debut se farà lo demà diumenge en la societat "La Delicia."

Dequet al bon zel qu' anima a tote los professors que componen dita banda-orquestra angurem bona cullita d' aplausos.

Han sigut nomenats tres inspectors generals pera examinar y vigilar lo envidado de las vías férreas de tot Espanya.

Essent nombrosos los periodistas de Madrid y provincias condemnats per delictes politichs, una comissió ha visitat a diferents diputats republicans pera demandarish que prenguin la iniciativa de demanar al Govern l' indult dels directors y redactors de periodichs que sofreixen condemna.

A fi de no donar carácter polítich a la petició, los diputats republicans han indicat la conveniencia de que la Associació de la Prempsa s' encarregui de fer las gestions necessaries.

Per altre costat, la prempsa excita al Govern a que atengui ab urgencia la solicitut d' indult.

La "Gaceta," publica las següents disposicions:

Real decret admitent la designació de successor a un títol del Regne.

Real decret disposant que l' contralmirall en Joseph Warleta cessi en lo carrech de vocal de la Junta Consultiva de Guerra y Marina.

Real decret concedint la gran creu del Mérit Naval, blanca, als contralmiralls de las marinas francesa, inglesa y portuguesa que comandant las esquadras de sos respectivas nacions estiguieren darrerament a Cartagena.

Real decret aprovat lo reglament pera la aplicació de la llei de cassa de 16 de Maig de 1902.

Reals ordres sobre condonació de penyoras imposades a la Companyia dels ferrocarrils Andalusos.

Real ordre aprovat los comptes presentats pel petit arquejador de vaixells de Barcelona.

Real ordre disposant que s' celebri una exposició de copias de las obras verament artísticas.

Per consums se recaudaren en lo dia deahir pessetas 670'54.

Un dels aconteixements mes notables d' aquets temps, es l' invent del "Procediment Indio" del apotecari Pascual, exquisit produpte que toona la cabells blanxs del color que s' han tingut á la juventut, sens que perjudiqui en lo mes minim la salut, ni taqui la pell ni la roba, reproduceix lo cabell, priva sa caguda y fa desapareixer completament la caspa.

Se ven en lo Carrer de la Font; número 13 y á las principals Perfumerias y Perruquerias.

Deposit general: J. Uriach y C. BARCELONA

D. MANEL DE PEÑARRUBIA
Procurador dels Tribunals

Ha trasladat son despatz á la Rambla de Sant Joan, número 30-3er.

TARRAGONA

ANUNCIO

Se posa en coneixement del públic que en lo carrer camí de Riudoms, número 10, se ven vi per superior de culliter, al preu de 30 céntims porrò.

Secció comercial

J. MARSANS ROF Y FILLS

REPRESENTANT, F. CABRÉ GONZALEZ

Carrer Santa Ana, 19.

Cotisió à Barcelona	à las 16 d'ahir
Interior	76'55 BARCELONA
Amortisable 5 p	97'32 Francs 37'60
Colonial	— Lliuras 34'53
Mercantil	— MADRID
Norts	55'55 Interior 76'57
Alicant	90'40 Francs 37'40
Orenses	33'55 PARIS
Obs. Frans 2 1/4	58'— Exterior 89'35
Id. Almansa 5.0.0	102'75 Norts 190'
Id. Id. ayg	— Alicants 311'

Ordres de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors. Descompte de cupons. Compra de monedas d' or y bitllets extrangers. Giros sobre Barcelona, Madrid y Paris.

BOLSI DE REUS

Carrer Monterols, 27

Cotisió à Barcelona à las 4 de la tarde d' abir.

Interior 76'60 Cubas del 68

Colonial 66'— Cubas del 90

Orenses 33'60 Amortisable 97'32

Norts 55'55 Ob. 5 p %, Almansa 102'75

Alicant 90'45 Id. 3 p %, Frans 58'—

Vitalici V. — Id. 3 p %, Orense 51'75

PARIS MADRID

Exterior — Interior 76'60

— GIROS —

Paris 37'60 Londres 34'58

TELEGRAMA DE PARIS

Exterior. 89'25

Portugués. 31'27

Rio Tinto. 11'72

Norts. 191'—

Alicants. 311'—

Se reben ordres pera operacions de Bolsa.

Compra y venta al contat de tota classe de va-

lors cotisables de Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas de tots los països.

CAMBIS CORRENTS

en lo dia d' ahir, donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors de Comers de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

Ops. Diner Paper

Londres 90 dif. 34'19 —

“ 60 ” — —

“ 8 dif. — —

“ vista. 34'47 —

Paris 90 dif. — —

“ 8 dif. — —

“ vista. 37'20 —

Aix 8 00 — —

Amberes 90 dif. — —

Marsella 90 dif. — —

“ 8 dif. — —

“ vista. — —

Perpignan 90 dif. — —

“ 8 dif. — —

Hamburg 90 dif. — —

“ 8 dif. — —

“ vista. — —

Cambi anterior de Valors locals Diner. Paper. Oper.

635 Gas Reusense.

625 Industrial Farinera.

Banc de Reus de Pescares.

740 comptes y Prestams.

Manufacturera de Coton.

80 C. Reusense de Trans-

2750 vias.

C. Reusense de Trans-

vias privilegiadas 5 per 100.

Electra Reusense.

Manicomi de Reus.

ANUNCIS PARTICULARS

COTXES FÚNEBRES

EN VENTA

Ni ha de 1ra., 2na., 3ra., 4ta. y 5ta. classe ab tots sos adornos necessaris.

Pera informes en aquesta Ciutat, Arrabal de Sant Pere número 24, entressol.

CLÍNICA DE MASSATJE

cantonada al de la Presó.—Reus.

Ab lo massatje manual y vibratori s' obtenen ràpidas y sorprendents curacions en las enfermetats següents:

Articulars.—Esginztes, Torceduras, Lombago (llunat), Luxacions, Fracturas Artritis traumáticas, etz.

Nerviosas.—Insomni, Histerisme, Jaqueca (migranya), Gastralgie, Enteralgia, Sciatica, Corea (ball de San Victò), Ataxia locomotriu,

Tremolor en las mans dels escriptents, etz.

Generals.—Anemias, Clorosis, Asma esencial, Palpitacions, Dispepsias, Astriccions de ventre y Càlculs renals y hepàtics, etz.

P. DURÁN, METJÈ-CIRUJIA

Carrer Oset núm. 1, pis primer,

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Companyia valenciana de navegació

LINEA REGULAR DE GRANS Y RÀPITS VAPORS ENTRE ESPANYA Y LAS COSTAS DE FRANCIA Y ITALIA

VAPORS DE LA COMPANYIA: SAGUNTO, JÁTIVA, ALCIRA, CABANAL, GRAO, MARTOS Y DENIA

Surtidas ficsas y semanales del port de Tarragona pera MARSELLA y GÉNOVA los dimars de cada setmana ab escala quinzenal á LIORNA.

Survey setmanal pera Valencia, Alacant, Almeria, Málaga, Algeciras, Cádiz y Huelva tots los dijous. — Viatges extraordinaris á Marsella y Costa de Italia. — Luxosas cambras. — Llum elèctrica

Se atmet pa ssatje y carga á fletes reduits. — Se atmets cargo ab flete carregat y coneixement directe pera New York, Boston, Nàpols, Bari, Siracusa, Messina, Catania, Palermo, Cagliari, Venecia, Malta, Trieste, Fiume, Odessa, Braila, Galatz, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, etc. ab trasbord á Génova y Argel ab trasbord á Alacant.

Agent: DON ROMÀN MUSOLAS, carrer de Apodaca, 38. — Teléfono núm. 34. — TARRAGONA

EN LAS SOCIETATS Y CAFÉS DEMANEU

ANGÉLICA

Ha conquistat la preferència del públic sobre ls demés licores, per son finíssim gust y saludables resultats deguts a la planta ANGÉLICA y esmerada fabricació.

MINERVINA

Superior á la Benedictine que s' elabora á Fécamp (Fransa). La MINERVINA, elaborada á Catalunya ab plantas medicinals, te un perfum delicat y gust delicios.

KÚMEL POLAR

Poderós Tònic per las grans qualitats diurèticas y emanagogas que posseeix.

Anís Cupido

Facilita las digestions, obre l'apètit y corregteix las debilitats dels foliculs gástrichs.

RON MALAYO

Fill lleigitim de la canya-mel de Filipinas; saludable y confortant.

COGNAC BRAGULAT

L'acció estimulant qu' exerceix sobre l'sistema nerviós y circulatori lo fa recomanable; sos efectes son superiors als del tant nomenat vi de Charenta.

Son los licores que s' poden beure ab confiança y profit pelcos, quins han sigut analisats pel LABORATORI QUIMICH MUNICIPAL DE BARCELONA, que's ha declarat purs y sense barreja d'alcohol amilich.

La base de sa composició son las plantas medicinals.

TALLER DE CAMISERIA

DE JOSEPH MARTORELL

MONTEROLS 40 — REUS

Novetats en corbateria, gèneros de punt, roba blanca pera senyora, botons y botoneduras, berà camisas, paraigus, sombrillas, bastons, petacàs, ciguarreras, carteras, tergeters, moneders, poquillas y elàstichs. Agullas pera corbates. Se fan á mida camisas, calicotets, colls y panyos.

Imatges de fusta y cartró-pedra de totas mides y models.

FREUS REDUHITS

RAMADHIL

G U A N O S

FABRICATS PER LA CASA MASSÓ Y FERRANDO

Superiors á 20 y 22 pessetas lo sach de 70 kilos

Especial pera vinyas á 13 pts.

Lo propietari que vullga conseguir bonas cullitas que probi los guanos dels senyors.

MASSÓ Y FERRANDO — REUS

LA GRESHAM LTD

COMPANYIA INGLESA

de seguros sobre la vida y de rentas vitalicias

FUNDADA L'ANY 1848

Pólisses indisputables — Beneficis capitalissats

Primas molt moderadas

La Gresham té constituit lo dipòsit exigit per las Lleys fiscals vigents com garantia per los seus assegurats á Espanya.

Oficina pera Catalunya: Plassa de Catalunya, BARCELONA

Inspector del Districte: D. Eduard Amell Amell

A Reus: dirigirse á don LLUIS DE PEDRO, Plasa de Prim.

MÀQUINAS SINGER PERA COSI

Demaneu lo catalech ilustrat

SUCURSAL

que s' dona franch

Recomanem la màquina bobina central pera treballs à Tarragona artístichs y us domèstichs.

Rambla de S. Joan 41.

SUCURSAL A REUS MONTEROLS 40

No equivocar, Monterols 40!

SUCURSAL

a Tortosa

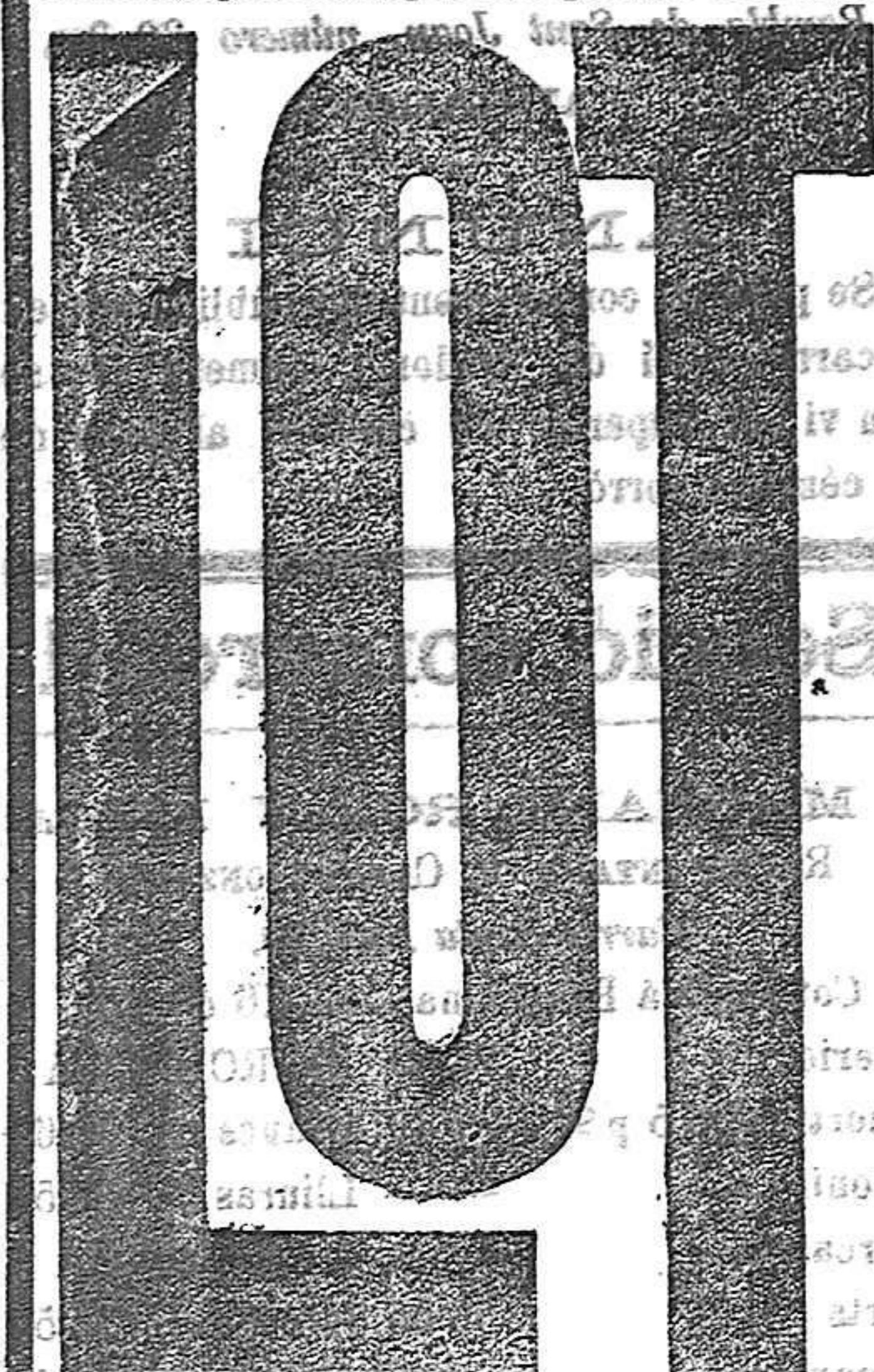
Angel, número 14

APERITIU-CORROBORANT

Tònic-febrífugo

THE COSMO S EN C. Y DE C. EN P. BARCELONA

Unica casa productora pera la exportació á Ameríca

SE PREN ab aygna, ó pur: abans de menjar com aperitiu; després com digestiu.

Demans en tots los cafés, ultramarins, casinos, confiterias, etc.

Los pedidos, així per Espanya com pera Ameríca, deuen dirigirse á The Cosmo S. en C. y de C. en P. BARCELONA.

Certificat núm. 9.909
Don Joseph Muñoz, Metge Titular de Verger, districte de Denia.

Certifico: Que desde fa dos mesos vinch formulant l'Elixir Verdi, havent obtingut molt favorables resultats, especialment en una dona casada de nou que venia sufrint una pertinàs gastralgia, conseqüència de lo qual havia experimentat digestions difícils, perdes de forses, continuu estrenyiment y constante desvaneximents.

Ab l'ús de tres pots d'Elixir Verdi he observat tan gran millora que, pot dirse, està ja complertament bona.

Lo que tinc lo gust de comunicar pera satisfacció de vostres y estimul dels pacients.

Joseph Muñoz, metge cirurgià.

Serveixen totas las farmàcies

PREU 2 PESETAS

Societat general de Transports

marítims á vapor de Marsella SERVEYS DEL MES DE JUNY DE 1903

LINEA DIRECTA PERA EL RIO DE LA PLATA

Sortirà de Barcelona lo 21 de Juliol directament pera Montevideo y Buenos Ayres lo més ràpid y rápit vapor francés

FRANCE